

РЕШЕНИЕ

№ 3351

гр. София, 17.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.04.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2163** по описа за **2019** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор С. Г. С. против решение от 23.01.2019 г., постановено по НАХД № 9753/2018г., по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-004532/20.04.2018 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С.. Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Сочи се неотчитане и неправилно прилагане на нормата на чл. 18 от ЗАНН от страна на районния съд, тъй като е наложено едно общо наказание за всяко едно от констатираните нарушения. Твърди се наличието на основание за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като дължимото трудово възнаграждение за месец юли 2017 г. на Д. С. С. е изплатено на 07.03.2018 г. Твърди се и че за същото нарушение през същия период за същото лице Д. С. С. е съставено още едно наказателно постановление. Моли при формиране на решението служебно да бъде проверено и спазването на срока предвиден в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Изразено е искане за постановяването на нов съдебен акт, с който да се отмени процесното наказателно

постановление.

Ответникът „Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да остави в сила решението на Софийския районен съд.

Представителят на Софийска Градска Прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Настоящият касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В хода на проверка по спазване на трудовото законодателство, извършена на [фирма] от служители на ДИТ – С. е установено, че дружеството, в качеството си на работодател, не е изплатило трудовото възнаграждение на В. А. Аргатски, И. В. Б., А. Н. П., Й. С. Л. – П., А. Й. М., А. К. А., С. И. Т., З. Р. И., Д. С. С. за положения от тях труд през месец юли 2017 г., съгласно чл. 128, т. 2 от КТ. За всички установени при проверката обстоятелства е съставен Протокол за извършена проверка № ПР1745905 от 21.12.2017 г., в който за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ, са дадени задължителни предписания със срок за изпълнение 30.01.2018 г. След изтичането на този срок, на 23.03.2018 г. е извършена последваща проверка от служители на ДИТ – С., като от дружеството са изискани съответните документи за изпълнение на дадените задължителни предписания. При проверките било констатирано, че в дадения срок до 30.01.2018 г., а и до датата на проверката, работодателят не е изпълнил даденото под № 3 от Протокол за извършена проверка № ПР 1745905 от 21.12.2017 г. задължителното предписание да изплати трудовото възнаграждение на В. А. Аргатски, И. В. Б., А. Н. П., Й. С. Л. – П., А. Й. М., А. К. А., С. И. Т., З. Р. И., Д. С. С. за положения от тях труд през месец юли 2017 г., съгласно чл. 128, т. 2 от КТ. Нарушението е констатирано с АУАН № 22-004532/23.03.2018 г., въз основа на който е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ и на търговското дружество е наложена имуществена санкция в минимално установения размер.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице от обективна и субективна страна е извършило визираното в наказателното постановление нарушение. Приел е, че в случая не са налице основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно, като мотивите изложени в него напълно се споделят от настоящата инстанция.

Разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ предвижда наказание "имуществена санкция" в размер от 1 500 до 10 000 лева за работодател, който не изпълни задължително

предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. В процесния случай не е изпълнено задължително предписание, дадено при предходна проверка на санкционираното дружество, а именно: да изплати трудовото възнаграждение на В. А. Аргатски, И. В. Б., А. Н. П., Й. С. Л. – П., А. Й. М., А. К. А., С. И. Т., З. Р. И., Д. С. С. за положения от тях труд през месец юли 2017 г., съгласно чл. 128, т. 2 от КТ, в срок до 30.01.2018 г.

В случая е нарушена една от основните разпоредби на трудовото законодателство, която гарантира спазването на нормите на трудовото право и дадените указания и предписания на контролните органи. Следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 128, ал. 2 от КТ задължава работодателите да изплащат уговореното възнаграждение на работниците за извършената работа в уговорените срокове. С протокол за извършена проверка е дадено задължително предписание на [фирма] в тази насока, чийто срок е изтекъл на 30.01.2018 г., като не са представени доказателства, включително и пред настоящата инстанция, че даденото предписание да е изпълнено изцяло. Представените доказателства за извършено плащане на трудовото възнаграждение за положен труд през месец юли 2017 г. от Д. С. С. и А. Н. П. не опровергават констатацията за извършено нарушение по чл. 405, ал. 1 от КТ.

Настоящата инстанция намира за неоснователни възраженията на касатора, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Цитираната и посочена в АУАН и в наказателното постановление санкционна разпоредба е с описателна диспозиция, която инкорпорира забрана към лицата за определено поведение – в случая е запретиено неизпълнението на дадено от контролните органи предписание, и неспазването на тази забрана има за последица налагането на имуществена санкция. С оглед на това, с позоваването от страна на актосъставителите и наказващия орган на посочената административнонаказателна разпоредба изискванията на чл. 42, т.5 и чл. 57, т.6 от ЗАНН са напълно удовлетворени. По отношение на другия релевиран в жалбата довод – че нарушението не е достатъчно подробно описано и с това е нарушено изискването на чл. 57, т.5 от ЗАНН, същият е напълно неоснователен. Както в АУАН, така и в наказателното постановление се съдържа достатъчно конкретно и точно описание на нарушението и въз основа на него ясно се очертават пределите на административното обвинение относно деянието, за което касаторът е привлечен към отговорност, и обстоятелствата, при които то е осъществено.

Неизплащането на трудовото възнаграждение на един или на всички от посочените в даденото задължително предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ работници/служители представлява неизпълнение на предписанието и съответно административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. В случая е неприложима разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, доколкото с неизпълнение на предписание № 3 е осъществен състава на едно административно нарушение, а не на няколко отделни административни нарушения. Различен би бил изводът на съда, ако се касаеше за бездействие, водещо до неизплащане на трудовите възнаграждения на няколко работника, когато биха били налице няколко административни нарушения по чл. 128, т. 2 КТ, или ако с Протокола за извършена проверка бяха дадени шест отделни предписания, всяко едно от които касаещо поотделно всеки работник и служител. В случая обаче се касае за

неизпълнение на едно предписание (№ 3 от протокол за извършена проверка от 21.12.2017 г.), поради което и деянието на търговското дружество следва да се квалифицира само като едно административно нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ. В този смисъл за съставомерността на деянието по чл. 415, ал. 1 от КТ е ирелевантно дали не са изпълнени всички части или само някои от тях от даденото на основание чл. 404, ал. 1 КТ от предписание.

По отношение на обективизираното в касационната жалба искане за извършване на служебна проверка по спазването на тримесечния срок предвиден в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, настоящият съдебен състав намира следното: осъществено чрез бездействие продължително деяние осъществяващо признаците на административно нарушение по чл. 405, ал. 1 от КТ е започнало да се извършва от деня следващ деня на изтичане на определения срок за изпълнение на даденото задължително предписание, а именно след 30.01.2018 г. Нарушението обаче е открито от контролните органи при извършената последваща проверка в периода 16.02-23.03.2018 г., резултатите от която са обективизирани в съставения протокол от 23.03.2018 г., на която дата е и съставен АУАН.

По отношение на възражението за нарушаване на принципа non bis in idem за наличието на издадено друго наказателното постановление № 22-004432/19.01.2018 г. за същото нарушение по отношение на Д. С. С. следва изрично да се отбележи липсата на идентичност в състава на двете нарушения визирани в това наказателно постановление и процесното. Наказателното постановление от 19.01.2018 г. се отнася до административно наказание наложено а основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ, докато процесното ангажира административно наказателната отговорност на дружеството на основание чл.415, ал. 1 от КТ.

По изложените съображения, касационният съд счита, че спрямо обжалваното решение не е налице което и да е от касационните основания по чл. 348 от НПК, които да налагат неговата отмяна.

Предвид това, Административен съд София-град, XIX касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.01.2019 г., постановено по НАХД № 9753/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.